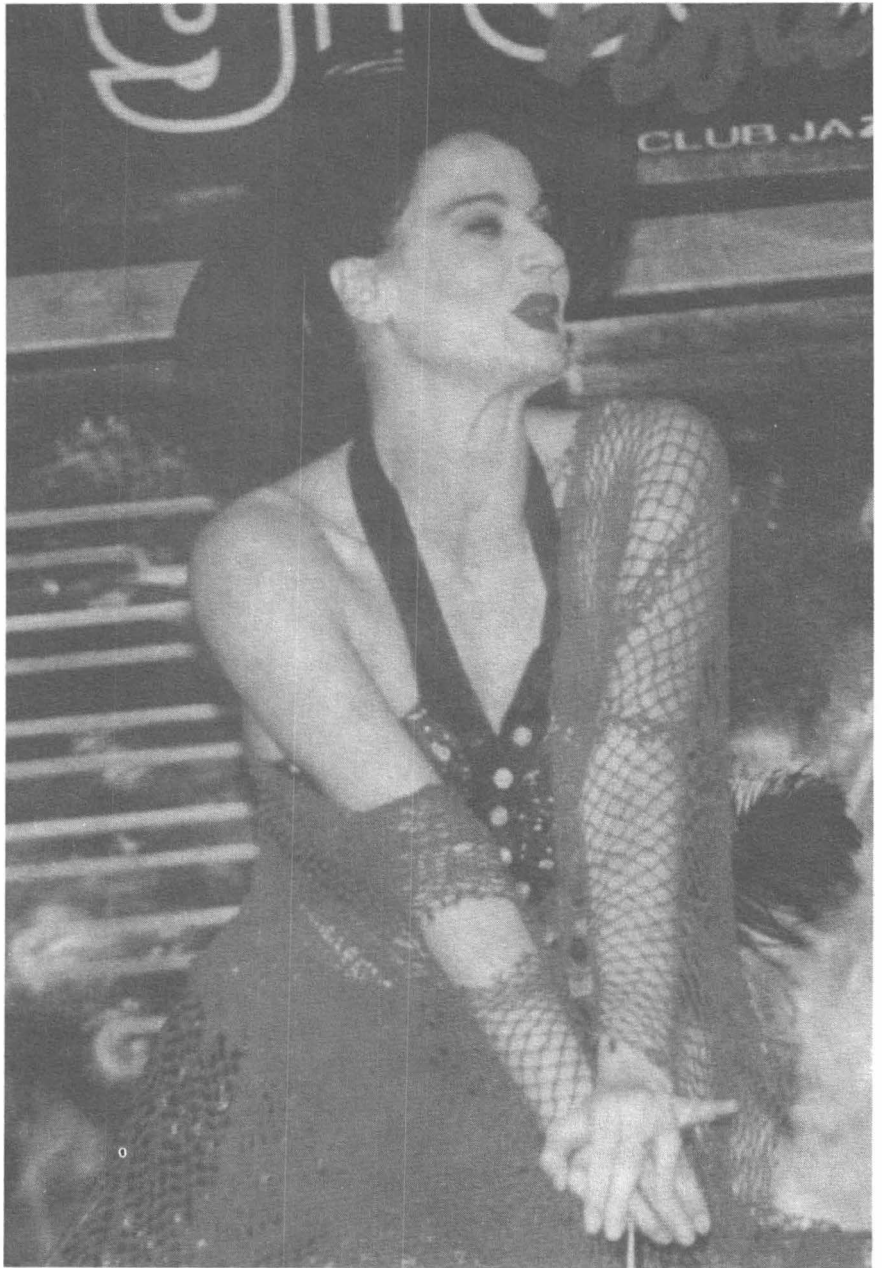


„Steaua
dimineții” a
apărut două seri
la Marsilia

Nici unul dintre noi n-a tradus până acum, precum cronicarul ziarului „La Marseillaise”, numele Maiei Morgenstern și totuși „steaua dimineții” înseamnă numele său. Dar Oscar Carchidi a făcut în cronică sa mult mai mult. A exultat, a ovaționat, a admirat, a reproșat (nu Maiei), a prezis, căci spectacolul cu *Coana Chirița*, prezentat pe scena Teatrului Toursky, la invitația directorului Richard Martin, i-a provocat o stare aproape euforică. Cităm spre exemplificare din cronică sa.

După ce explică ce-i cu Alecsandri, cu Flechtenmacher, cu Chirița și drumul său până la Paris, comentează: „Această comedie muzicală-ar putea fi o paradă despre idealul de libertate redus, în imaginația oamenilor vulgari din toate timpurile, la valoarea superficială a lui «fac ce vreau!», «mă duc și vin de unde-mi place». Maia Morgenstern, cu silueta ei de neuitat, a fost acompaniată la pian de Dorina Crișan Rusu, un alt fenomen, care-i dă și replica transformându-se într-o clipită în mii de personaje. Maia cântă și recită în dialect-jargon franco-româno-grec. Dar ce importanță are? Dacă ar fi vorbit în swahili sau coptă, cine n-ar fi înțeles? Gesticulația mimului este acolo pentru a doborî orice barieră de limbă și apoi când ai șansa de a asculta această voce gravă, de piept, venită din inimă și din viscere, de ce să mai recunoști cuvintele? Se spune pe undeva în ce limbă cântau sirenele? Ce contează limba când ajung doar onomatopeele?



Maia Morgenstern are stofă de Diva. În universul comediei muzicale erau Liza Minnelli, Barbra Streisand și Ute Lemper [...]. Să i se dea Maiei mijloace hollywoodiene și s-ar ridica în vârf cu mult mai repede.

Actriță completă, ea a jucat în film în *Stejarul (Balanța)* lui Pintilie, exilat român în timpul lui Ceaușescu. Apoi a turnat în *Călătoria lui Ulișse* de Theo Angelopoulos, recent laureat la Cannes. Puteau ei, acești domni, să-și permită luxul de a se înșela alegând-o?

La ieșirea de la spectacol, cronicarul le-a întrebat – „Încotro, acum?” așteptându-se ca acești „viitori monștri sacri”, cum pariază el, să răspundă banal: „În Statele Unite”. Spre surprinderea sa, răspunsul Maiei a fost: „În Groenlanda”. Întrebarea retorică a lui Oscar Carchidi a sunat: „Va face ea să se topească, într-o zi, calota polară? Sunt sigur” și-a răspuns și a semnat.